

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת ויצא ♦ ט' כסלו תשע"ו

עלון 175

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

ויעקב הלך לדרכו

"וַיֵּשְׁבֻם לָבֶן בְּבֶקֶר וַיִּנָּשֶׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשֶׁב לָבֶן לְמָקוֹמוֹ: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מְלָאכֵי אֱלֹהִים". [בראשית ל"ב]

הנה יש להבין מה באה התורה הקדושה ללמדנו במילים "וילך וישב לבן למקומו" ועוד "ויעקב הלך לדרכו", שהרי ברור לנו שאם אמרה התורה "וילך לבן למקומו" די לנו בזה שנבין שלבן חזר אל ביתו, ומה צורך לומר ש"יעקב הלך לדרכו" שהרי ברור שנפרדו דרכם של השניים וכל אחד הלך למקום אחר?

אלא, בהתבונן נראה עד כמה חשוב לו לאדם שרוצה לגדול ולגדל את ילדיו בדרך הקדושה והטהרה, שיהיה לו צדיק בתוך ביתו. והכוונה, שאין לך מגן בפני הפורענות כשיש דמות קדושה בתוך ביתו של האדם אשר לאורו הוא הולך, ושמך נישא ברטט ורגש בכל ענין ודבר. ולא רק זאת, אלא כשיש צורך חינוכי בכל נושא מתייעצים עם אותו גדול וקדוש כיצד לנהוג ולפעול למען אשר נלך בדרך הישר, ונעלה במעלות הסולם בית אל.

יתירה מכך, ילדנו גדלים בדרך האמת והישר בבחינת "עשה לך רב והסתלק מן הספק", שזה אינו רק הספקות שיש לך בקרבך, אלא מספקות של ילדיך על דרכך, אמונתך, ומעשיך, כי הרב הוא בבחינת "כי מלאך ה' צבאות הוא", ולכן "ילמדו תורה מפיו".

שהרי שבעים פנים לתורה, וצריך יד מכוונת שתנחה על דרך הטוב והישר בעיני אלקים ואדם, וזה כוחו של הרב, וכגודל מעלתו וקדושתו כך גדלה השפעתו על כל הקשור אליו.

לא די לנו להבין מעצמנו שלבן שב לביתו, אלא נאמר "וישב לבן למקומו". כל זמן שיעקב אבינו היה בתוך ביתו הדבר השפיע גם עליו בענינים אלו ואחרים, ולכן רימה הוא אותו עשרת מונים כי מלחמה הייתה לו עם יצרו הטוב, ורצה להמשך אחר הרע, וברגע שיעקב נפרד ממנו חזר הוא אל מקומו הראשון נבל ורמאי, [לבן הארמי], ולעומת זאת, יעקב רבינו הלך לדרכו מימים ימימה, דרך אברהם ויצחק, דרך "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה", הוא וילדיו בדרך אחת "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד".

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

ויכוחים

ויכוח הוא אמנות לא קלה. קשה לנצח בויכוח, אבל מן הנמנע הוא לשנות את עמדתו של הזולת בגלל ויכוח. מסיבה זו יש לשקול היטב לפני ויכוח מה תהיה התועלת שבו, מה הנזק העלול לצאת ממנו, וכיצד יתנהל.

לראשונה יש לקבוע עמדה אחת: מטרתו של ויכוח אינה להתנצח ולעקוץ את הזולת, אלא להחליף דעות ולהסביר עמדות. חיילים לא-דתיים הם חסרי ידיעות בסיסיות במידה מדהימה, ובדרך כלל האינפורמציה שלהם שאובה מעיתונים עוינים בלבד. הסברה עניינית תפיג ערפל רב, ותועלתה מרובה. ויכוח לשם ויכוח - יביא לחידוד עמדות, ונזקו מרובה.

שר"ת צבא ומלחמה – הרה"ג דב ליאור

שאלה: שמעתי ממקורות (אנשים) נאמנים, שאומרים שאין לסמוך על הנס. מצד שני ראיתי כתוב האומר: "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך". לדוגמה: אם אני (ח"ו) יוצא למלחמה, מה אעשה? האם יש לסמוך על הנס או שאקיים את הכתוב - "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך". יש כאן סתירה שלא כל כך הבנתי אותה.

תשובה:

אדם צריך באופן טבעי לנקוט בכל אמצעי זהירות ולא ללכת בשדה מוקשים ולומר אני לא אדרוך על מוקש. יש חוקיות בעולם. מצד שני אדם צריך להתפלל לה' שיעזור לו אבל זה לא פוטר אותו מלנקוט אמצעי זהירות. כמו שאין לאדם להישאר בבית ולא ללכת לעבוד וירד לו מן מהשמים לאכול. אסור לאדם שלא להשתדל שהרי הוא מסכן את עצמו.

ציטוטים מספרי - הראי"ה

"יצייר לו כל אחד באמת ובתמים מה שנשמטו מראה לו, יוציא את תנובתו הרוחנית מן הכח אל הפועל, בלא שפתי רמיה, ומניצוצות כאלה אבוקות אור יתקבצו, ויאירו את כל העולם מכבודם, מחלקי אמת פנימית כאלה האמת הגדולה תופיע." (אורות הקודש)

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות